

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

שיחת השבוע

יש חדש

רשת קייטנות חב"ד

בתי חב"ד בארץ פותחים את ההרשמה למחזור הראשון של קייטנות חב"ד. הקייטנות מיועדות לכל ילדי ישראל, תלמידי בתי ספר ממלכתיים וממלכתיים דתיים כאחד. רשת קייטנות חב"ד היא הגדולה בישראל, והיא מעניקה לילדים שפע של חוויות לצד תכנים וערכים, ברוח חסידית עליוזה ותוססת. פרטים והרשמה במוקד חב"ד 3770*.

שבת בצפת

בשבת זו, פרשת בהעלותך (ימים ח"ט' בסיוון, 10.11.11), יהיה סמינר מיוחד עם הרב יאיר כלב בנושא: "הזולת כראי למצבי". הסמינר יהיה במלון תל-אביב המחודש בצפת. טל' 052-5675770.

"הרבי שלי"

הופיע הרבי שלי, תקליטור שמע ייחודי שמנחיל לילדים את ההתקשרות לרבי. התקליטור אורך חמישים דקות, ובו שני ילדים מבקשים מתהילה הירט לספר להם סיפור על הרבי, ומכאן הסיפורים והשירים מתגלגלים. טל' 052-4063028.

אבא מסוכריות

שגית זיסמן מגישה ספר ילדים שכתבה ואיירה - אבא מסוכריות. ספר לילדים בגיל הרך המעביר מסר כי ה'סוכריות' נמצאות אצל 'אבא'. טל' 050-2774003.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
8:08	8:50	7:54	7:46
9:17	10:01	8:51	8:48

פרקי אבות: פרק א

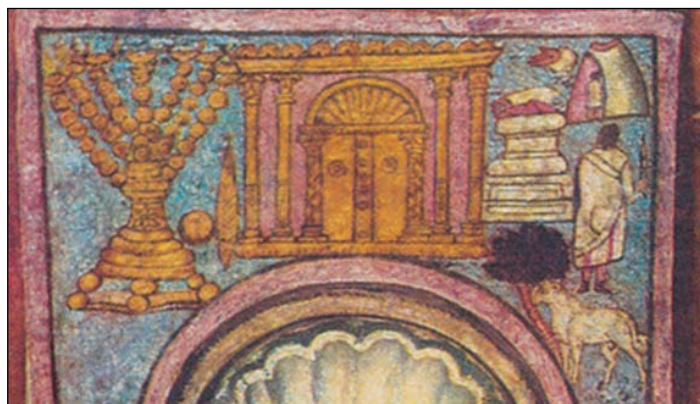
קייטנות חב"ד מוקד חב"ד הרשת הגדולה בארץ *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 973-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

הבסיס המשותף לכל הדרכים

גדולתה של האחדות דווקא בסבילת מגוון דעות והבדלי סגנונות, מתוך הבנה שהפסיפס המגוון הוא המביא את השלמות. אבל היעד המרכזי חייב להישמר

מנורה בעלת קנים אלכסוניים בציוור קיר בבית הכנסת העתיק בעיר דורה אירופוס בטוריה. בניית בית הכנסת הושלמה כ-170 שנים אחרי חורבן בית המקדש השני

- ברור שלא נקבל זאת כחלק מהמגוון היפה והחיובי שבתוכנו. כאן בדיוק עובר קו הגבול.

את מגוון הדעות והגישות אפשר להשוות גם למגוון החילות שבתוך צבא. לכל חיל סגנון פעולה ייחודי, ובין מפקדי החילות גם ייתכנו הבדלי תפיסות. אבל המשותף לכולם שהם משרתים מדינה אחת וחותרים ליעד אחד - הגנה על הארץ ותושביה והרתעת כל אויב. לא ייתכן שיהיה בתוך הצבא חיל כלשהו שיחתור למטרות הפוכות.

אמת אחת

לנו, כיהודים, יש אמת אחת, שאותה קיבלנו בהרסיני, והיא התורה. זו המנורה המשותפת לכולנו. זה היעד שאליו כולנו אמורים לחתור. איך עושים זאת? - כאן יש מקום למגוון גישות וסגנונות, כפי שהתפתחו בעם ישראל במרוצת הדורות. כל אחת ואחת מהדרכים יש בה מעלות ייחודיות, כשם שיש יופי וחסן מיוחדים במגוון סגנונות התפילה, והנעימות המושרות בבתי הכנסת.

אבל יש דרכים שגויות, שאינן מובילות אותנו אל היעד המשותף, ואותן צריך לתקן. עם זה, אחדות ישראל פירושה גם תחושה עמוקה של קשר ושייכות לכל יהודי, גם ליהודי תועה. אם יש צורך לתקן - נעשה זאת באהבה, כי כל יהודי הוא אח, חלק מהמשפחה הגדולה של עם ישראל.

האם יש אמת אחת או שלכל אחד ואחד האמת שלו? האם ראוי לרחוש כבוד לכל דעה ועמדה או שיש דעות שאינן ראויות לכבוד? האם סובלנות היא ערך מוחלט או שגם לה יש גבולות?

הגוונים שבעם ישראל נמשלו לשבעת קני המנורה. כל אחד ואחד משבעת הקנים מאיר באורו הייחודי, וכך גם בעם ישראל יש כמה וכמה דרכים וגישות, וכל אחת ואחת מהן תורמת לשלמותו של העם היהודי. גם שנים עשר השבטים מייצגים שנים עשר מסלולים בעבודת הבורא, ובכל אחד ואחד מהם מעלה משלו.

חילות בצבא אחד

זו למעשה המשמעות העמוקה של אחדות ישראל. אחדות אמיתית אין פירושה אחידות. אם הכול עשויים מעור אחד וחושבים אותה מחשבה, אין צורך לאחד דברים, שכן מראש יש רק דבר אחד. גדולתה של האחדות דווקא בסבילת מגוון דעות והבדלי גישה וסגנון, מתוך הבנה שהפסיפס המגוון הוא המביא את השלמות.

אחדות אינה מחייבת ויתור על השקפות ועמדות. אפשר להיות מאוחדים גם אם אין מסכימים, ואפילו כשיש חילוקי דעות נוקבים. אפשר לחוש כבוד זה לזה גם אם האחד סבור שחברו טועה טעות גמורה, ואף כשהוא מתנגד בתקיפות לדעתו. האחדות מביאה בחשבון ש"אין דעותיהם שוות", והיא מוצאת את הנקודה המשותפת, החזקה מכל ההבדלים והשונויות.

ועם זה, לא כל דבר הוא נר מאיר. המשותף לכל שבעת קני המנורה שכולם מפיצים אור. אמנם כל אחד ואחד מהקנים מאיר באורו המיוחד וב'צבע' הייחודי לו, אבל כולם מאירים. מי שירצה להתזיז מים על הנרות בטענה שגם זו דרך לגיטימית

להעלות אור בתוך הנפש

אליו. כך הוא פותח את ליבו כדי שאור התורה יוכל להאיר בו.

ניצוץ מנשמת אהרון

לכן נדרש אהרון דווקא להדליק את המנורה, ולא משה. אהרון מכונה בספר הזוהר 'שושבינא דמטרוניא', שושבין המלכה. המלך הוא הקב"ה והמלכה היא עסישראל, ועבודתו של אהרון להעלות את עסישראל ולהביא אותו לידי התחברות עם הקב"ה.

אמנם משה הוא שקיבל את התורה מסיני ומסר אותה לבניישראל, אבל כדי שאור התורה יאיר בנפש האדם נדרשת עבודתו של אהרון. כלומר, יהודי נדרש לעסוק בעבודת התפילה, שעלידה הוא פותח את נפשו שתהיה כלי לאור התורה. זו העבודה הרוחנית של העלאת הנרות שכל אחד ואחד נדרש לעשות, ואנו עושים זאת על-ידי הניצוץ מנשמת אהרון שיש בכל אחד ואחד.

(תורת מנחם כרך מ, עמ' 108)

גם בתורה קיימים שני ההיבטים האלה. ה'נר' שבתורה הוא הלימוד עצמו, הבנת חכמת התורה, אבל העיקר הוא ה'להבה' - שהתורה תאיר בנפש האדם. עלול לקרות מצב שהאדם אמנם לומד תורה ומבין אותה היטב, אבל התורה אינה מאירה בנפשו. וכפתגם הבעש"ט, שיש תלמידי-יחכמים שאמנם הם 'נרות' אבל אין הם 'נרות מאירים' וצריך 'להדליקם'.

כוח התפילה

זה תוכנו של הציווי "בהעלותך את הנרות": אין להסתפק בעצם קיומו של הנר, אלא יש לפעול שידלק ויאיר. לא דיי בלימוד התורה כשהוא לעצמו, אלא צריך לוודא שהתורה היא 'תורה אור' - תורה מאירה, שתאיר את נפש האדם הלומד וגם תאיר את סביבתו, ממש כשם שנרות מנורת המקדש האירו את העולם כולו.

כדי שהתורה אכן תהיה תורה מאירה יש צורך בעבודת התפילה. על האדם להתבונן בגדולת הבורא ובשפלות האדם. גם אם הוא למדן ובקי - עליו להכיר בשפלות עצמו ולשמוח על הזכות שניתנה לו להתפלל אל ה' ולהתקרב

מנורת המקדש הייתה מוצבת בצד דרום, ועל כך אמרו חז"ל: "הרוצה שיחכים - ידרים", והסימן לכך הוא ש"מנורה בדרום". רואים כאן שהמנורה קשורה קשר מיוחד עם החכמה, היינו עם חכמת התורה, שהיא החכמה העליונה ביותר: "היא חכמתכם ובינתכם (אפילו) לעיני העמים".

אך אם המנורה מסמלת את התורה, לכאורה היה ראוי שמשו רבנו ידליק אותה ולא אהרון. הלוא משה הוא שקיבל את התורה מסיני, והתורה גם נקראת על שמו, ככתוב: "זכרו תורת משה עבדי". אם-כן, מדוע הופנה הציווי על הדלקת המנורה אל אהרון דווקא ולא אל משה?

העיקר הלהבה

ההסבר טמון בהבנת עומק ההשוואה בין הנר ובין התורה. הנר מורכב משני חלקים - הנר עצמו (הכלי, הפתילה והשמן) והלהבה המאירה. רק השילוב בין שניהם, ובעיקר השימוש בנר להעלאת אור - הוא העושה את הנר לנר שלם, נר שמאיר ומפיץ אור.

אמרת השבוע

ענוה אמיתית

דיין בבית-דינו של רבי עקיבא איגר הותקף על-ידי אדם פשוט, שפגע בכבודו והטיח בו דברי גנאי. התהלך הדיין נסער בחדרו והתקשה לשאת את העלבון. אמר לו רבי עקיבא איגר: "הלוא האמת היא שכולנו בבחינת אֵין ואפס לפני הבורא, ואם-כן אין לנו להיעלב ולהיפגע".

הגיב הדיין: "אמת הדבר, אבל כואב לי שאדם גס ועם-הארץ, שאין בו לא תורה ולא דרך-ארץ, מעז לומר דברים כאלה".

נענה רבי עקיבא איגר: "עכשיו אני מבין למה ציינה התורה ש'האיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על-פני האדמה'. מתברר שראוי לאדם להיות צנוע ועניו אפילו כלפי הפחות שבפחותים".

פתגם חסידי

שאלו את רבי אהרון מקרלין מה למד אצל המגיד ממזריטש. השיב: "לא כלום". שאלוהו: "מה פירוש הדבר?". השיב להם: "למדתי שהנני לא-כלום".

פסח שני | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

למה נתגלגלה סיבה

"אנחנו טמאים לנפש אדם, למה ניגרע לבלתי הקריב את קרבן ה' במועדו" (במדבר ט, ז). צערם היה על שנתגלגלה להם סיבה של טומאה ובגללה עליהם להיות נפרדים ורחוקים מהכלל ולא להקריב קרבן עם כללי-ישראל.

(רבי ישראל יצחק מאלכסנדר)

אין מצב אבוד

פסח שני מלמדנו שאין מצב אבוד, ותמיד אפשר לתקן ולהשלים. אפילו מי שהיה טמא, או מי שהיה בדרך רחוקה, ואפילו אם זה היה 'לכם', מרצונו של האדם, בכל-זאת אפשר לתקן.

(היום יום)

זכות התעקשות

לא מצאנו בתורה שום מצווה שיש לה מועד להשלמה בזמן אחר, חוץ מקרבן הפסח. זאת משום שיהודים ביקשו והתחננו "למה ניגרע". אף גאולתם של ישראל תהיה כך - אם יתעקשו ויתאמצו בלב ונפש לזכות לגאולה, תבוא הישועה.

(רבי שלמה מרדומסק)

חיסרון בענוה

עצם השאלה "למה ניגרע" מוכיחה כי עדיין לא הגיעו למידת הענוה בשלמות, ולכן התרעמו

על שלא זכו למה שלדעתם היו ראויים. הם עדיין לא זיככו את עצמם כראוי להקרבת הפסח, ולכן נדחו לפסח שני.

(מקור ברוד)

זכות כללי-ישראל

"ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצווה ה' לכם" (במדבר ט, ח). משה רבנו תלה את גדולתו בזכות כללי-ישראל, ולכן אמר להם "עמדו" - אם תעמדו כולכם, אזכה ואשמע "מה יצווה ה' לכם".

(רבי משה מקוברין)

תוצאת האנוכיות

"איש-איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה לכם" (במדבר ו, י). הטומאה שהנפש נטמאת וכמורכב הריחוק ממנו יתברך היא תוצאה של 'לכם', אנוכיות האדם, הדואג לעצמו בלבד.

(פניני תורה)

להרבות בתפילה

"וְעֵשָׂה פֶסַח לַח" (במדבר ט, י). תקנתו של האדם שנתרחק ממנו יתברך היא להרבות בתפילה ובתחנונים. זה משמעו של 'פסח', מלשון פָּחַ - וזו יזכה להתקרב אל ה'.

(ברית אברהם)

יקר מכל הון

ההורים היו אובדי עצות. בנם האהוב היה חירש-אילם, אינו שומע ואינו מדבר. הם כיתתו את רגליהם אל טובי הרופאים והוציאו הון רב בניסיון לרפא את הילד, אולם לשווא.

באותם ימים, לפני כמאתיים שנה, התפרסם שמו של 'הסבא קדישא', רבי ישכר-דב מרדושיץ. סיפורי מופת שמימיים הילכו עליו, והם הגיעו גם לגרמניה, הארץ שהתגוררו בה הורי הילד.

שלא ככפולין, ערש החסידות, יהודי גרמניה היו רחוקים מהחסידות וממאפייניה. נסיעה לצדיק לבקשת ברכה לא הייתה דבר מקובל. ובכל זאת, כשראו ההורים שלא הצליחו להביא רפואה לבנם, החליטו לנסות לבקש ישועה אצל הצדיק מרדושיץ. לקח האיש את בנו ויצא לדרך.

באותם ימים בא לביקור אצל הרבי מרדושיץ תלמידו הוותיק והמסור, רבי שלמה מרדומסק, שלימים יסד את שושלת רדומסק. הפעם קיבל רבו את פניו במאור פנים מיוחד. "באת בדיוק בזמן", אמר לו הצדיק, "עכשיו תוכל להיות לי לעזר לקדש שם שמים ברבים".

הצדיק ביקש ממשרתו לקרוא ליהודי שבא עם בנו מגרמניה. כשנכנס האיש, פנה אליו הצדיק מרדושיץ וביקש ממנו לספר את סיפורו לפניו ולפני תלמידו. חזותו של האיש לא הטילה ספק במוצאו. הוא נראה אדם נכבד, לבוש בקפידה בחליפה אופנתית, מכופתרת בכפתורי זהב. פניו מגולחים היטב, וכיפה מודרנית לראשו.

בקול שבור סיפר האיש על התלאות שעברו הוא ורעייתו בניסיון להושיע את בנו. את דבריו סיים באומרו כי תודה לה' זכה לעושר רב, וכי הוא מוכן לתת לצדקה כל הון שבעולם ובלבד שבנו יוכל לשמוע ולדבר כאחד האדם.

הצדיק הביט בו בעין בוחנת ואמר: "שמע-נא יהודי, אעשה איתך עסקה. כל הונך יישאר בידך ולא תיתן לי אפילו פרוטה אחת. תוכל להוסיף לסחור בכסף ולעשות בו מעשים טובים. דבר אחד אני מבקש ממך - שלא תגלח עוד את זקנך ופאותיך..."

היהודי עמד המום למשמע הדברים. 'למחיר' כזה לא ציפה. ברגע הראשון לא היה מסוגל לענות דבר, אך מיד התעשת והחל להתחנן: "אנא, רבי,

רק לא זה... מוכן אני לתת כל הון שבעולם, אך זאת לא אוכל. כיצד אוכל להראות את פניי לפני משפחתי וידידי, ובמיוחד בהיותי מראשי הקהילה בעירי?"

הצדיק הביט בו בעיניים טובות וענה: "אם רוצה אתה באמת שבנך יוכל לדבר, עליך לקבל עליך לגדל מהיום

והלאה זקן ופאות. החלטה בידך". לאחר התלבטות קשה נענה האיש כי הוא מוכן לכך, אך ביקש להתחיל בגידול הזקן רק כעבור שבועיים. הוא הסביר כי בעוד שבועיים תתקיים חתונת בת אחותו, והוא חושש להיות ללעג ולקלס בעיני מאות קרוביו ומכריז...

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

הנבואה לעתיד

כאשר יהושע התרעם באוזני משה רבנו על אלדד ומידד המתנבאים במחנה, השיב משה: "ומי ייתן כל עם ה' נביאים, כי ייתן ה' את רוחו עליהם" (בהעלותך יא, כט). "חז"ל אומרים (מדרש תהילים יד) שלעתיד לבוא תתקיים בקשתו זו של משה, וכל ישראל אכן יהיו נביאים, כמו שנאמר (יואל גא): "והיה אחרי-כן אשפוך את רוחי על כל בשר".

בפסוק ההוא בנבואת יואל נאמר: "והיה אחרי-כן אשפוך את רוחי על כל בשר, ונבאו בניכם ובנותיכם. זקניכם חלומות יחלמו, בחוריכם חזיונות יראו. וגם על העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את רוחי". רואים כאן הבדלי דרגות בעניין הנבואה.

דעה אלוקית ולא נבואה

הרד"ק סבור כי גם לעתיד לבוא לא תשרה הנבואה על כל בני-האדם, ומה שנאמר "אשפוך את רוחי על כל בשר" הכוונה ל"רוח דעה והשכל" בידיעת הבורא, שהיא תשרה על כל בני-האדם. וכך הוא אומר: "לא אמר כי כולם יתנבאו, אלא 'ונבאו בניכם ובנותיכם'. ובשפיכות הרוח אמר 'על כל בשר', אבל בנבואה לא אמר 'כל' אלא 'ונבאו בניכם ובנותיכם'. ואמר: 'זקניכם', 'בחוריכם' - לא כולם. זאת משום שלדעתו הנבואה דורשת נתנים מקדימים, ואין היא יכולה לשרות על כולם.

גם האברבנאל מצוין כי יהיו הבדלים בהשראת הנבואה. תחילה הוא שואל: "איך ייתכן שעל 'כל בשר', שהוא שם כולל למין האנושי, תחול הנבואה ורוח אלוקים. ואם הייתה ההכנה תנאי הכרחי במציאות הנבואה, כמו שהסכימו הרב המורה וסיעתו, איך יהיה אפשר שכל בני-אדם, כקטן כגדול, כחכם כסכל, יינבאו?"

האברבנאל מסביר, שעם הגלות והחורבן איבדו בני-ישראל שלוש מתנות נכבדות שהיו להם: נבואה, מופתים, וידיעה אלוקית. שלושת הדברים האלה נרמזו בפסוק (תהילים עד, 1): "אותותינו לא ראינו, אין עוד נביא, ולא איתנו יודע עד מה". על כך באה נבואת יואל לבשר כי שלושת הדברים האלה יחזרו:

"באומרו 'אשפוך את רוחי על כל בשר' רמז אל הידיעה והכרת אלוקות השם יתברך, שהיא הנקראת 'רוח השם'... ולכן אמר 'על כל בשר', שהוא באמת כולל לכל בני-אדם, מאיזה אומה שתהיה, כמו שנאמר: 'בוא כל בשר להשתחוות לפניי'; 'ויברך כל בשר שם קודשו'. ועניין הידיעה הוא שכל בני בשר יקראו בשמו ויכירו אלוקותו, כמו שנאמר: 'אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם השם'. ועל זאת ההכרה והידיעה שתתחדש בעולם, אמר כאן 'אשפוך את רוחי על כל בשר'..."

"והייעוד השני הוא אומר: 'ונבאו בניכם ובנותיכם'. כלומר, אף-על-פי שמיום שנחרב בית-המקדש ונגנז הארון על-ידי ירמיהו בזמן החורבן, אין עוד נביא, ובזמן בית שני לא חלה נבואה בשום אדם, וכל שכן בגלות שלא מצאו חזון מהשם, הנה בזמן הגאולה תשוב הנבואה לחול בעם-ישראל, רוצה לומר: במוכנים מהם, מה שלא היה ולא יהיה בשאר הגויים".

נבואה ממש

בתורת החסידות (המשך תע"ב כרך ב עמ' תקלו) מבואר שרוח הנבואה תשרה על כל בני-האדם, והיא גם לא תיתפס כדבר חידוש, אלא תהיה דבר פשוט וטבעי: "לעתיד יהיה גילוי אור אין סוף ממש, ויהיה נראה ונגלה לכל, וכמו 'ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר'. וכמו-כן בגילוי הנבואה שיהיה לעתיד בכל אחד ואחד, וכמו שכתוב: 'אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם וגם על העבדים והשפחות אשפוך את רוחי'. ולא כמו גילוי הנבואה בנביאים, שיש בזה כמה נתנים... מה שאין כן לעתיד יהיה גילוי הנבואה כמו דבר טבעי שיהיה גם בילדים וילדות".

הצדיק הבין ללב האיש, ועם זה היה נחרץ לגמרי: "עליך להתחיל בכך מהיום. אם לא תקבל זאת עליך, לא אוכל לעשות דבר למען בנך".

מלחמה קשה התחוללה בלב האיש. ייסורי נפשו נראו היטב על פניו. לבסוף השיב בשפה רפה כי הוא מקבל עליו לקיים את בקשת הצדיק. עתה נהרו פני 'הסבא קדישא'. הוא פנה אל היהודי והזמין אותו להישאר בעיר עד אחרי שבת-קודש. "בוא עם בנך אל שולחן השבת, ובעזרת ה', הרופא כל בשר, יתחיל בנך לשמוע ולדבר כאחד האדם", הביטח הצדיק.

השמועה עברה מפה לאוזן ברדושיץ ובסביבותיה כי ביום השבת יראה הצדיק נס ומופת לעין כול. מכל עבר נהרו אנשים לחזות בפלא במו עיניהם. בבוא יום השבת היה בית המדרש מלא עד אפס מקום.

ישב הצדיק בראש השולחן, לימינו תלמידו רבי שלמה מרדומסק, ולשמאלו עוד תלמידים. סמוך לו ישב היהודי מגרמניה עם בנו הצעיר. מראהו, עם זיפי הזקן הטריים, בלט מאוד בתוך הקהל החסידי. לאחר הכנות עילאיות, כדרכו, פתח הצדיק באמירת מילות הקידוש.

החסידיים הרבים צבאו על הצדיק ולא הסירו עין ממנו. כשסיים את הקידוש נשמעה קריאת 'אמן' אדירה מפי כל הקהל.

הצדיק שתה מן היין ואז פנה אל הילד וסימן לו להתקרב אליו. הילד צעד אליו והתייצב לידו. לקח הצדיק את הגביע, ורמז לתלמידו רבי שלמה שיחזיק אותו עמו יחד. השניים קירבו את הגביע אל שפתותיו של הילד והצדיק אמר לו: "אמור אחריי את הברכה על היין. ברוך... אתה...".

לתדהמת כולם החל הילד לומר בקול צלול "ברוך... אתה...", מילה במילה אחרי הצדיק. התרגשות אפפה את כולם, וקולות נסערים נשמעו למראה הפלא הגדול. האב לא ידע את נפשו מרוב אושר. הוא בכה וצחק חליפות, והושיט יד חמה ורועדת לכל מי שביקר אותו בברכת 'מזל טוב'...

אט-אט נרגעו הרוחות, ושולחן השבת הוסיף להתנהל כהרגלו, בניגוני דבקות ערבים משולבים בדברי תורה וחסידות. אך היהודי הגרמני עודנו שרוי בסערת רגשות אדירה. כאשר הצליח להירגע מעט, סימן שרצונו לומר דברי-מה.

בהינף-יד הסה הצדיק את הקהל. היהודי קם בהתרגשות ואמר: "רבותי, קיבלתי עלי לגדל זקן ופאות. עכשיו אני אומר כי לא אסתפק בכך, אלא מהיום והלאה - הריני חסיד!".

בעלי-תשובה מדברים על הקשיים

לעשות מעשה, בעזרת חברים, שהם בעלי מקצוע מהשורה הראשונה."

קשיי 'המהגרים'

הקשיים של בעלי-תשובה דומים לתופעה המכונה 'בעיית המהגרים', אבל יש לה מאפיינים ייחודיים. למשל, 'בעלי-תשובה שמקדישים את חייהם לתורה סובלים ממצוקה כלכלית ואין להם אמצעים לשלם ליועצים', אומר חנן. "יש מהם שזקוקים ליעוץ זוגי. ייעוץ פיננסי נחוץ מאוד. הורים לילדים המתקשים בלימודים או המפתחים בעיות התנהגות זקוקים ליעוץ חינוכי. ועוד ועוד צרכים".

היו שחששו מהצפת הקשיים, כדי שלא להרחיק יהודים מלהתקרב. חנן סבור שאין מקום לחשש הזה: "הניסיון להציג את היהדות כעולם ללא קשיים אינו נכון. יש קשיים, כמו לכל אדם, אבל האמונה עוזרת להתגבר על הבעיות. חברה בריאה יודעת להכיר בקשיים ולטפל בהם. יש גם קשיים הנובעים מאופי בעלי-תשובה בימינו. בתקופתי, החוזרים בתשובה היו בני שלושים ארבעים. כיום רוב המתקרבים צעירים, והגיל הצעיר מעלה צרכים ייחודיים".

לחיך ולקרב

חנן כבר יצא לדרך עם נבחרת של בעלי מקצוע. הוא התחיל לפרסם את השירות, כדי ליידע את

תופעת בעלי-תשובה כבר אינה חדשה. בכל קהילה ובכל בית-כנסת אפשר למצוא יהודים שעשו את הדרך בחזרה אל היהדות, והחלו לשמור תורה ומצוות. לכאורה הם התערו לגמרי בתוך החברה הדתית והחרדית ונעשו חלק בלתי נפרד ממנה. אבל מתברר שלבעלי-תשובה צרכים ייחודיים שאינם מוצאים מענה תמיד.

זה הרקע ליוזמה של אורי חנן (60) מהרנוף בירושלים - הקמת רשת תמיכה לבעלי-תשובה מכל הזרמים. המטרה: לתת מענה הולם ומעשי בעזרת בעלי מקצוע, בעלי-תשובה אף הם, המכירים את הנפשות מבפנים. "בדרכי בשבילי התשובה חוויתי בעצמי את הקשיים וראיתי את חבריי מתמודדים עם האתגרים האלה", מסביר חנן את המהלך.

כינוסי בעלי-תשובה

חנן חזר בתשובה לפני כשלושים שנה. בעבר ניהל מרכז רפואי סיעודי, וכיום הוא מתמקד בפרוייקט החדש. "בעלי-תשובה אינם מוצאים תמיד את האדם הנכון להתייעץ עמו בשאלות המטרידות אותם", מסביר חנן. "אנשי מקצוע לא דתיים אינם מכירים את הרגישויות של העולם הדתי והחרדי, וגם יועצים דתיים וחרדיים אינם חשים תמיד את מה שבעלי-תשובה עוברים".

לדבריו, "בשנה האחרונה היו כמה כינוסים של בעלי-תשובה, והבעיות עלו בפומבי. החלטתי

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

הנרות שעל השולחן

שאלה: כשמדליקים את נרות השבת על שולחן השבת, האם מותר להזיז את הפמוטות אחרי הסעודה כדי לפנות את השולחן, וכדי לערוך אותו מחדש לסעודת היום?

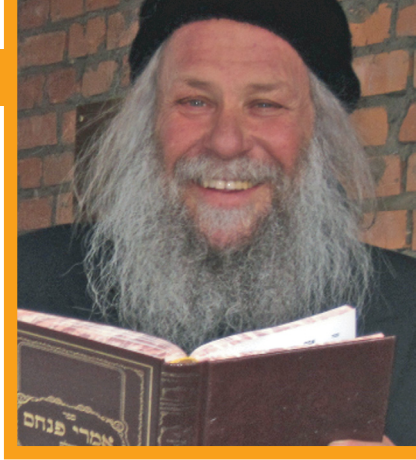
תשובה: במצב רגיל אסור להזיז את הפמוטות, מכיוון שהם בגדר 'מוקצה'. הפתרון האפשרי הוא להניח את הפמוטות על מגש שאיננו מיוחד להם, ולהעמיד עליו (לפני השקיעה) חלה המיועדת לסעודת השבת.

בהלכות 'מוקצה' יש מושג: 'בסיס לדבר האסור'. חפץ האסור בטלטול בשבת שהניחוהו מבעוד יום על חפץ המותר בטלטול, במחשבה שהוא יישאר שם בשבת, נעשה היתור 'בסיס' לאיסור, ונאסר בטלטול כמו חפץ האיסור עצמו. ובענייננו: הנר הוא 'בסיס' לשלהבת; הפמוט - לנר; והמגש - לפמוט, ולכן כולם אסורים בטלטול.

אבל אם המגש נעשה 'בסיס' לאיסור ולהיתר גם יחד, כגון שהניחו עליו מבעוד יום חפץ המותר בטלטול, שחשיבותו רבה יותר מהחפץ האסור, כגון חלה לסעודת השבת (או חפץ שאם היה צורך לבחור בינו ובין הנר, היה האדם מותר על הנר בשבילו) - מותר לטלטל את המגש אפילו אם הסירו את החלה ממנו אחרי כניסת השבת, אם זקוקים לשימוש במגש עצמו, או בשולחן שהמגש מונח עליו.

יש האוסרים זאת לפי דעת הבית-יוסף, אבל גם הם מציינים שהבית-יוסף מתיר להזיז אפילו על-ידי עשיית תנאי, סמוך לשקיעה, שיטלטלו את הפמוט כאשר יכבה הנר. תנאי זה אף אפשר לעשות פעם אחת בעבור השנה כולה (לדעת הרמ"א ואדמו"ר הזקן התנאי מועיל רק כדי לטלטל על-ידי גוי, ולכן יש לנקוט את הפתרון שהוצע לעיל).

מקורות: תוס' י"ג ע"ג רע"ט ס"ד, וס"י ש"י ס"ד, ונו"כ. שו"ע אדמו"ר הזקן ס"י רע"ז ס"ד וס"י, רע"ט ס"ד, ש"ט ס"ד וס"ט, שי ס"ט. 'קיצור הלכות' ס"י רע"ז הערה 16 וכו'. ש"ש כהלכתה פ"ב, סעיפים סב"ד. פסקי תשובות ס"י רע"ט ס"ב. ילקוט יוסף ס"י רע"ט ס"ג וס"ה.

חנן. רשת תמיכה לבעלי-תשובה

בעלי-תשובה עצמם באפשרויות הסיוע וגם כדי לצרף עוד יועצים ומומחים. "מטרתנו ליהפך לארגון-גג של בעלי-תשובה, בכל הקשור לסיוע בחיי היום-יום", הוא אומר.

יש בפיו גם מסר למי שנולדו בבית שומר תורה ומצוות: "התורה מצווה אותנו 'ואהבתם את הגר'. בעלי-תשובה הם בבחינת 'מהגרים' מתוך העם היהודי. חיכו אליהם וקרבו אותם. זו קהילה שהצמיחה פירות משובחים, והיא תורמת רבות לעולם היהדות בימינו".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

חדש: שולחן חג

לכל חגי ישראל ומועדיו

מגוון שיחות לכל חג, מעובדות על-פי יוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

להזמנות: טל' 1 718 604 1020